

Tetra cordū finalū eo qđ in eo
 sit finis omiū tonorū legitime
 currentiū. Tetra chordū supiorū
 eo quod sit supius cōstitutū. Tetra
 chordū excellentiū. quia excellit
 sonos triū aliorū. In medio horū
 solet fieri ^{ut unum} quintū tetra chordū
 qđ dicitur sinemenon ^{ut tunc} id ē iunc
 tū. Alia quoq; quatuor tetra
 chorda etiā aliis nominib; titu
 lantur. ex principalū incis
 cordarū uocabulis nominantur.
 Verū quia omnis cantilena non

quib; cuiq; uocibus sed certis et
 determinatis sonis quos greci
 ptingos uocant. quasi ad similitu
 dinē loquendi ordinabilitē cō
 textitur. ut quēadmodū littera
 rū elementis omnis sermonū
 series digeritur ita quoq; armo
 nicē cōcentus rationabili sonorū
 quantitate p̄mat. non ab
 re esse credimus si propter
 minus eruditos in hac arte de
 corū dē sonorū modis iuxta
 maiorū traditione aliquid uel

Divinae musicae artis (DMA)

J. Junt van Waesbughe, ~~ed.~~, Bernensis
Argensis abbatis de arte musica disputationes
tractatus Pars 3: Quae ratio est inter
tria opera de arte musica Bernensis Argensis
DMA. A. VI t (1979)